

Rógvi:

Uppreisn fyri einkultstartin

Gotland 99: Rógvi Johansen vann silvur í landavegskoyringini og fekk uppreisn fyri miseydnada einkultstartin, og so var hann bert ein tiggjundapart av einum sekundi frá gullinum

EMIL L. JACOBSEN OG
ÁLVUR HARALDSEN
AV GOTLANDI

– Ja, tað haldi eg man má siga. Eg visti, at eg hevði havt framgongd í samlaða startinum, men eg hevði ikki roknað við at fáa heiðursmerki, tí tað eru sterkir menn, sum eru við.

Tað vóru fyrstu orðini hjá føroyska silvurvinnaranum Rógva Johansen, tá vit spurdu hann, um hetta var uppreisn fyri óhepna einkultstartin tveir dagar frammundan.

Rógvi var besta vónin um føroyskt heiðursmerki tá, meðan tað fyrst og fremst var Bogi Kristiansen, sum vónirnar vórðu settar til í samlaða startinum ella landavegskoyringini, sum tað eisini verður rópt. Í staðin bleiv tað Rógvi, sum fekk silvurið og enn tá var so sera nær við at fáa gull, tá sam-

anumkom.

– Tað verður sum oftast so sera taktiskt til síðst, og tað blivu so eg og Andres Laug, sum kappaðust í endaspurtinum. Tá hálvur triði kilometur var eftir, royndi eg at sleppa frá honum, tí eg visti, at um eg skuldi vinna, mátti eg sleppa frá honum nakað áðrenn málið, men hann er so sera spurtsterkur og kom »upp á hjul« beinanvegin, greiddi Rógvi frá. Síðstu átta kilometrar vóru tað bert hann og sterki súkklarar av Saaremaa, tað stóð ímillum. Teir koyrdu væl saman og skiftust um at taka leiðsluna og harðasta stríðið, meðan teir fyrireikaðu seg upp á endaspurtin, teir vistu fór at koma.

Gott liðavrik

– Eg og Laug koyrdu væl saman, og Bogi, sum var stutt aftanfryi, hevur allar-

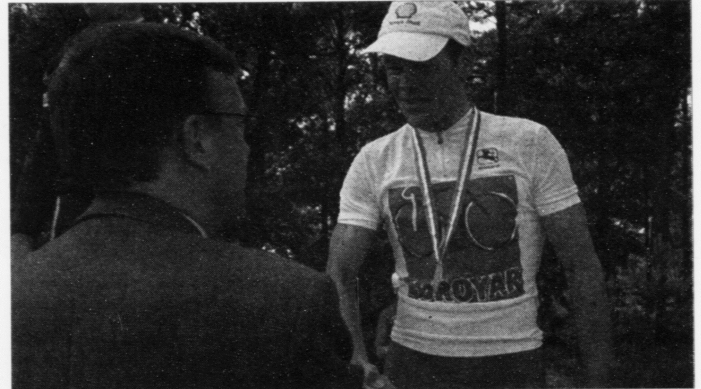
helst eisini gjørt eitt gott arbeiði við at bremsa hinum í at koma fram at okkum aftur. Og tað skal eisini sigast, at vit koyrdu ónáttúrliga væl saman sum lið, og vit vóru allir alla tíðina við har frammi, sum tað hendi, segði Rógvi.

Nakað miðskeiðis í kappingini fór ein Saaremaa-maður - ikki Laug, men ein annar - frá hinum og var eitt skifti einar tveir minuttir framman fyri restina. Men hann bleiv tikin aftur.

– Ja, vit høvdu tamarhald á allatíðina. Tað var Laug, sum sendi hann avstað, og tað var týðiligt, at teir royndu at fáa okkum at fara eftir honum og sostatt møðast, men eingin fór, tí vit vistu, at vit fóru at taka hann aftur fyri ella seinni, segði Rógvi.

So kom silvurið

Rógvi Johansen segði, at

Tá hugsað verður um súkklulíftini á Oyggjaleikunum tá teir vóru í Føroyum, so er tað heilt ótrúliga væl klárað at føroyingar bert 10 ár seinni eiga silvurmerki í landavegssúkklung

hann ongantíð fyrr hevur koyrt eina so flata rutu sum ta á Gotlandi týsdagin.

– Tað er næstan upplagt, at tað kemur eitt samlað felt á mál, men tað gjørdi tað so ikki, segði Rógvi, sum helt rutuna vera ov bleyta - hon var ikki nóg hörð, og tí var

trupult at slíta seg leysan.

– Eg hevði væntað, at Bogi fór at gera okkurt í dag, men tað var eitt lottarí, tí allir lógu so tættir. Síðstu 20 kilometrar dugdi eg at síggja, at tað bleiv antin eg ella Bogi, sum skuldu fylgja Laug. Tað bleiv so eg,

men hinir gjørdu eisini eitt frálíkt arbeiði, segði silvurvinnarin, áðrenn hann fór upp á sigurspallin at taka ímóti heiðursmerkinum - tveir dagar ov seint kanska, men væl uppiborið og ein stórir sigur fyri føroyska súkklung.

Gunnar:

Alt riggaði sum tað skuldi

Gotland 99: Hóast hann var sjúkur av influensa, lá parturin hjá Gunnari Dahl-Olsen ikki eftir, og hann fór sjálvur sætti um málstrikuna

EMIL L. JACOBSEN OG
ÁLVUR HARALDSEN
AV GOTLANDI

Gunnar Dahl-Olsen kom á mál í somu tíð sum 17 aðrir súkklarar, 19 sekund aftan á Andres Laug og Rógva Johansen. Gunnar bleiv skrivaður sum nummar seks, meðan Bogi Kristiansen og Sverri Mohr Edvinsen, sum fingi somu tíð sum Gunnar (3.04.36), fóru um strikuna sum ávíkavist nummar sjei og ellivu. Fimti føroyski súkklarar Jóhann Brend bleiv nummar 33 við tíðini 3.12.43.

– Vit høvdu kvøldið fyrri tosað nógv um, hvussu vit skuldu leggja tað til rættis, og alt riggaði sum tað skuldi í dag. Hvarja ferð Bogi, Rógvi ella eg fór avstað, lótu hinir báðir aftur fyri hinum aftanfryi. Tað riggaði alt ótrúliga væl, segði ein seira fegin Gunnar Dahl-Olsen týsdagin.

– Tá tann fyrsti hjá Saaremaa fór frá okkum miðskeiðis í kappingini, fingi vit hann rættiliga skjótt aftur, tí eingin trúði uppá, at hann fór at klára tað einsamallur, tí rutan var so sløtt, segði Gunnar og visti á, at

ein ikki kann halda so leingi til at koyra einsamallur í vindingum, sum var týsdagin, og at tað bert ráddi um at halda høvdið kalt.

– Tá eini 20 kilometrar vóru eftir, royndi Rógvi at slíta seg leysan, og vit róptu á hann um at fara, tí hann hevur nevnliga kreftirnar til at fara einsamallur, sum Saaremaa-maðurin ikki hevur. Tá Rógvi fór, komu nakrir upp til hann, og eg og Bogi hongdu okkum upp í teir, so Rógvi bleiv ikki einsamallur, men arbeiddi saman við okkum báðum.

Taktikkurin hjá føroyska

Fyri nøkrum fáum árum síðani var tað nærmast óhugsandi, at føroyingar nakrantíð fóru at gera seg galdandi í súkklung. Men føroyska súkklulandsliðið hevur so væl og virðiliga gjørt hesum hugsanum til skammar. Teir hava staðið seg eina standandi væl - bæði til oyggjaleikurnar og til aðrar kappingar við

liðnum var at fylgjast so langt sum møguligt, og tað eydnaðist.

– Vit arbeiddu ótrúliga væl fyri hvønn annan og fylgdu taktikkinum út í æsir, sigur Gunnar Dahl-Olsen, sum, av røttum heldur, at alt súkklulandsliðið eigur part í silvurmerkinum hjá Rógva Johansen

– Tað riggaði fint burtursæð frá, at vit mistu Jóhann Brend burtur. Vit hjálptu væl hvørjum øðrum - tá síðuvindur var, lógu vit nokkso pent á »rad og række« og koyrdu sum heilt ótrúliga væl fyri hvønn annan, segði Gunnar, sum var sjúkur av influensu og tí koyrði í ullintari undirtroyggju.

– Eg hevði tað ikki so gott í gjár (mánadagin), men eg hevði kreftir allíkvæl. Men eg royndi at brúka høvdið

eitt sindur meir í staðin fyri kreftirnar, segði næstfremsti súkklarar hjá føroyingum týsdagin.

Annars var vert at leggja til merkis, at Andrew Roach, sum saman við Laug var í einum flokki fyri seg á Jersey, og sum er fulltíðar professionellur súkklari, bert bleiv nummar 14 hesaferð. Hann var ein av teimum, sum komu á mál 19 sekund eftir Andres Laug og Rógva.

